

Η «αλλαγή» πέρασε... αλλά δεν άγγιξε την ΑΔΕΔΥ

Τρεις μήνες μετά το συνέδριο της ΑΔΕΔΥ, οι προσδοκίες που δημιουργήθηκαν για αλλαγής πορείας διαψεύδονται, αφού κυριαρχεί η αδράνεια, και οι αντιδημοκρατικές πρακτικές

Η ανάδειξη της ΔΑΣ σε πρώτη δύναμη στο συνέδριο της ΑΔΕΔΥ, δημιούργησε προσδοκίες για αλλαγή πορείας και αγωνιστική ανασυγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος, όμως μέχρι σήμερα τίποτα από αυτά δεν διαφαίνεται. Αντίθετα, φαίνεται ότι η ΔΑΣ επιλέγει να ακολουθεί την πεπατημένη των προηγούμενων διοικήσεων. Μέχρι σήμερα η ΑΔΕΔΥ δεν έχει αναλάβει καμία ουσιαστική πρωτοβουλία για την ανάδειξη των μεγάλων προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο, ούτε έχει προχωρήσει σε σχέδιο οργάνωσης των αγώνων τους απέναντι στην κυβερνητική πολιτική.

Αντί για κινητοποίηση και αγωνιστικό σχέδιο, κυριαρχεί η αδράνεια σε μια περίοδο που οι χαμηλοί μισθοί, η ακρίβεια, η υποστελέχωση και η υποβάθμιση των δημόσιων υπηρεσιών απαιτούν δυναμικές παρεμβάσεις. Ταυτόχρονα, η ΔΑΣ σε συμμαχία με τις άλλες συστημικές δυνάμεις, επιχειρούν να δημιουργήσουν στεγανά στην λειτουργία της ΑΔΕΔΥ και να αποκλειστούν από δραστηριότητες η ΕΑΣ και άλλες παρατάξεις.

Η ΕΑΣ καταγγέλλει αυτές τις αντιδημοκρατικές πρακτικές και δηλώνει ότι δεν είναι διατεθειμένη να τις ανεχτεί, υπερασπιζόμενη τη δημοκρατική λειτουργία της τριτοβάθμιας οργάνωσης.

Η ΕΑΣ Δημοσίου καταδικάζει την επίθεση των ΗΠΑ Ισραήλ στο ΙΡΑΝ

Η Ενωτική Αγωνιστική Σύσπείρωση Εργαζομένων στο Δημόσιο καταδικάζει την απρόκλητη και βάρβαρη επίθεση των ΗΠΑ και του Ισραήλ εναντίον του Ιράν.

Πρόκειται για ενέργεια που παραβιάζει κάθε έννοια διεθνούς δικαίου και ταυτόχρονα κλιμακώνει επικίνδυνα την ένταση στην περιοχή.

Η ιμπεριαλιστική επέμβαση των ΗΠΑ στο Ιράν έχει ήδη προκαλέσει τον θάνατο εκατοντάδων αθώων ανθρώπων, μεταξύ αυτών και εκατοντάδων παιδιών σε σχολικό συγκρότημα.

Οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις των αμερικανικών δυνάμεων στη Μέση Ανατολή τροφοδοτούν τον πόλεμο και δεν υπηρετούν τα συμφέροντα των λαών.

Η ελληνική κυβέρνηση, επιτρέποντας τη χρήση των αμερικανικών βάσεων, εμπλέκει τη χώρα σε πολεμικές επιχειρήσεις και εκθέτει τον λαό σε κινδύνους.

Απαιτούμε τώρα το κλείσιμο των αμερικανικών βάσεων και την απεμπλοκή της Ελλάδας από τον πόλεμο.

Τα συνδικάτα και οι λαϊκές οργανώσεις πρέπει να πρωτοστατήσουν στη συγκρότηση ενός μαζικού αντιπολεμικού και αντιιμπεριαλιστικού κινήματος με στόχο την ειρήνη στην περιοχή και την αλληλεγγύη των λαών.

10 θέσεις για τις εργασιακές σχέσεις στο δημόσιο

Η πρόταση της κυβέρνησης για κατάργηση της μονιμότητας μέσω συνταγματικής αναθεώρησης δεν αποτελεί μία απλή θεσμική αλλαγή. Πρόκειται για βαθιά αντιδραστική και αντεργατική τομή που στοχεύει στη γενίκευση της επισφάλειας και στην αντικατάσταση της σταθερής εργασίας από ένα καθεστώς εργασιακής αβεβαιότητας στο Δημόσιο.

Ήδη σήμερα, η επισφάλεια έχει επεκταθεί σε κρίσιμους τομείς. Στην Υγεία, στην Εκπαίδευση, στη ΔΥΠΑ, στους ΟΤΑ, στα υπουργεία και σε κεντρικούς οργανισμούς, χιλιάδες εργαζόμενοι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες με συμβάσεις ορισμένου χρόνου ή άλλες ελαστικές μορφές απασχόλησης. Αυτό που κάποτε παρουσιαζόταν ως εξαίρεση τείνει να γίνει ο κανόνας.

Οι κυβερνητικοί ισχυρισμοί ότι η κατάργηση της μονιμότητας θα περιορίσει τα φαινόμενα επίορκων υπαλλήλων δεν ευσταθούν, καθώς ο ισχύων Κώδικας Δημοσίων Υπαλλήλων προβλέπει ήδη επαρκείς μηχανισμούς για την αντιμετώπισή τους, εφόσον υπάρχει η αναγκαία πολιτική βούληση. Πίσω από το επιχείρημα περί «πάταξης των επίορκων» επιχειρείται να κρυφτεί ότι ο πραγματικός κυβερνητικός στόχος είναι η διεύρυνση των ιδιωτικοποιήσεων και η εγκαθίδρυση ενός μηχανισμού διορισμένων μετακλητών, που θα ενισχύσει την αδιαφάνεια και τις πελατειακές συναλλαγές.

Η **Ενωτική Αγωνιστική Σύσπείρωση (ΕΑΣ)** θεωρεί ότι η υπεράσπιση της μονιμότητας αποτελεί την ελάχιστη θεσμική εγγύηση για τη διασφάλιση σταθερών εργασιακών σχέσεων στις δημόσιες υπηρεσίες.

Συγκεκριμένα διεκδικούμε:

1. Να μην υπάρξει καμία τροποποίηση του συντάγματος που κατοχυρώνει τη μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων. Η μονιμότητα αποτελεί ελάχιστη θεσμική εγγύηση ανεξαρτησίας και προστασίας από πολιτικές πιέσεις σε περιβάλλον αναξιοκρατίας και εξυπηρέτησης ιδιωτικών συμφερόντων.
2. Να θεσμοθετηθεί, με την άρση των συνταγματικών περιορισμών, ουσιαστική και δεσμευτική συλλογική διαπραγμάτευση στο Δημόσιο, με δυνατότητα σύναψης συλλογικών συμβάσεων που θα εφαρμόζονται υποχρεωτικά και θα αντικαθιστούν τη μονομερή ρύθμιση των όρων αμοιβής και εργασίας.
3. Να γίνουν άμεσα μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού μέσω ΑΣΕΠ και να καταργηθούν οι μνημονιακοί περιορισμοί που εμπόδισαν τη στελέχωση των υπηρεσιών, με προγραμματισμό βασισμένο στις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες.
4. Να ανατραπεί κάθε μορφή ιδιωτικοποίησης δημοσίων λειτουργιών και να καταργηθούν οι εργολαβικές σχέσεις που διασπούν τα εργασιακά δικαιώματα και δημιουργούν καθεστώς πολλών ταχυτήτων.
5. Να μετατραπούν σε συμβάσεις αορίστου χρόνου όλες οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, με πλήρη κατοχύρωση ίσων δικαιωμάτων για ίση εργασία. και ταυτόχρονη κατάργηση του θεσμού των εκτάκτων.
6. Να εκσυγχρονιστούν οι οργανισμοί των υπηρεσιών και να επανασυσταθούν οι οργανικές θέσεις που καταργήθηκαν με μνημονιακές διατάξεις, ώστε το Δημόσιο να ανταποκρίνεται ουσιαστικά στις σημερινές κοινωνικές απαιτήσεις.
7. Να τεθούν σαφή και δεσμευτικά όρια που να αποτρέπουν τη διοικητική αυθαιρεσία και να διασφαλίζουν ουσιαστικά την προστασία των εργαζομένων. Να τερματιστούν οι τοποθετήσεις υπηρεσιακών στελεχών χωρίς αντικειμενική και διαφανή διαδικασία κρίσης, καθώς και οι αυθαίρετες μετακινήσεις, οι μονομερείς μεταβολές καθηκόντων και κάθε καταχρηστική πρακτική άσκησης διοικητικής εξουσίας.
8. Να απορριφθεί η διευθέτηση του χρόνου εργασίας που αποδομεί το σταθερό ημερήσιο ωράριο και οδηγεί σε εντατικοποίηση, με πλήρη αμοιβή για κάθε υπερωριακή απασχόληση.
9. Να κατοχυρωθούν ανθρώπινα ωράρια, με μείωση του εβδομαδιαίου χρόνου εργασίας άμεσα στις 37,5 ώρες και προοπτική το 35ωρο, τερματισμό των «εντέλλεσθε» και κατάργηση των παράνομων διπλοβαρδιών, με απόλυτο σεβασμό στην υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων.
10. Να εφαρμοστεί η τηλεργασία μόνο με σαφές θεσμικό πλαίσιο, κατοχύρωση δικαιώματος αποσύνδεσης, μη μεταφορά λειτουργικού κόστους στους εργαζόμενους και αποτροπή κάθε μορφής διαρκούς επιτήρησης.

Η φετινή 8η Μάρτη βρίσκει τις εργαζόμενες γυναίκες αντιμέτωπες με μια βαθιά κοινωνική και πολιτική κρίση που πλήττει συνολικά τον κόσμο της εργασίας. Η επίθεση στα κοινωνικά και εργασιακά δικαιώματα συνεχίζεται με αμείωτη ένταση ενώ οι γυναίκες εξακολουθούν να βιώνουν με ιδιαίτερη σφοδρότητα τις συνέπειες των νεοφιλελεύθερων πολιτικών που επιταχύνει κυνικά η κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Οι γυναίκες βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της εργασιακής επισφάλειας, της μαύρης και ανασφάλιστης εργασίας, των ελαστικών σχέσεων απασχόλησης, της

ακρίβειας και της κοινωνικής ανασφάλειας. Την ίδια ώρα, τα εγκλήματα έμφυλης βίας και οι γυναικοκτονίες πληθαίνουν. Η απουσία ουσιαστικών πολιτικών πρόληψης και προστασίας των θυμάτων, η υποστελέχωση των κοινωνικών υπηρεσιών και η συχνά αδιάφορη ή ακόμη και προκλητική στάση κρατικών μηχανισμών αφήνουν τις γυναίκες απροστάτευτες απέναντι στη βία και την κακοποίηση.

Σε έναν κόσμο που κυριαρχούν οι πολεμικές συγκρούσεις και οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, οι γυναίκες πληρώνουν ξανά το μεγαλύτερο τίμημα. Οι επιθέσεις του Ισραήλ και των ΗΠΑ στην Γάζα και το Ιράν, οδηγούν σε νέες προσφυγικές ροές, φτώχεια και καταστροφή, με τραγικές συνέπειες κυρίως για τις γυναίκες και τα παιδιά.

Η 8η Μάρτη δεν είναι απλώς μια ημέρα μνήμης. Είναι ημέρα αγώνα.

Στις 8 Μάρτη στεκόμαστε στο πλευρό των αγώνων των γυναικών και του κόσμου της εργασίας.

Παλεύουμε:

- για πραγματική ισότητα στη ζωή και την εργασία
- για αυξήσεις στους μισθούς και αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας
- για ισχυρές δημόσιες υπηρεσίες υγείας, πρόνοιας και παιδείας
- για ουσιαστική προστασία των θυμάτων έμφυλης βίας
- για τη γυναικεία χειραφέτηση και μια κοινωνία χωρίς σεξισμό, καταπίεση και εκμετάλλευση
- για ειρήνη, ενάντια στους πολέμους και τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις

Ο αγώνας για τα δικαιώματα των γυναικών είναι αναπόσπαστο κομμάτι του αγώνα για κοινωνική δικαιοσύνη, δημοκρατία και ειρήνη.

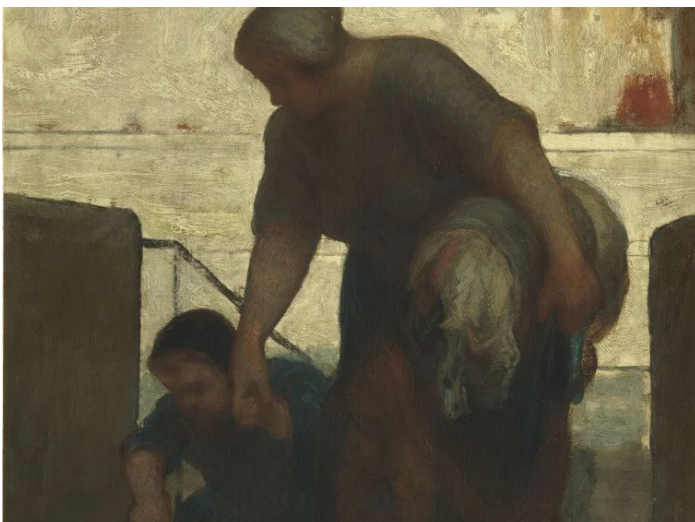
8 Μάρτη: Ημέρα αγώνα

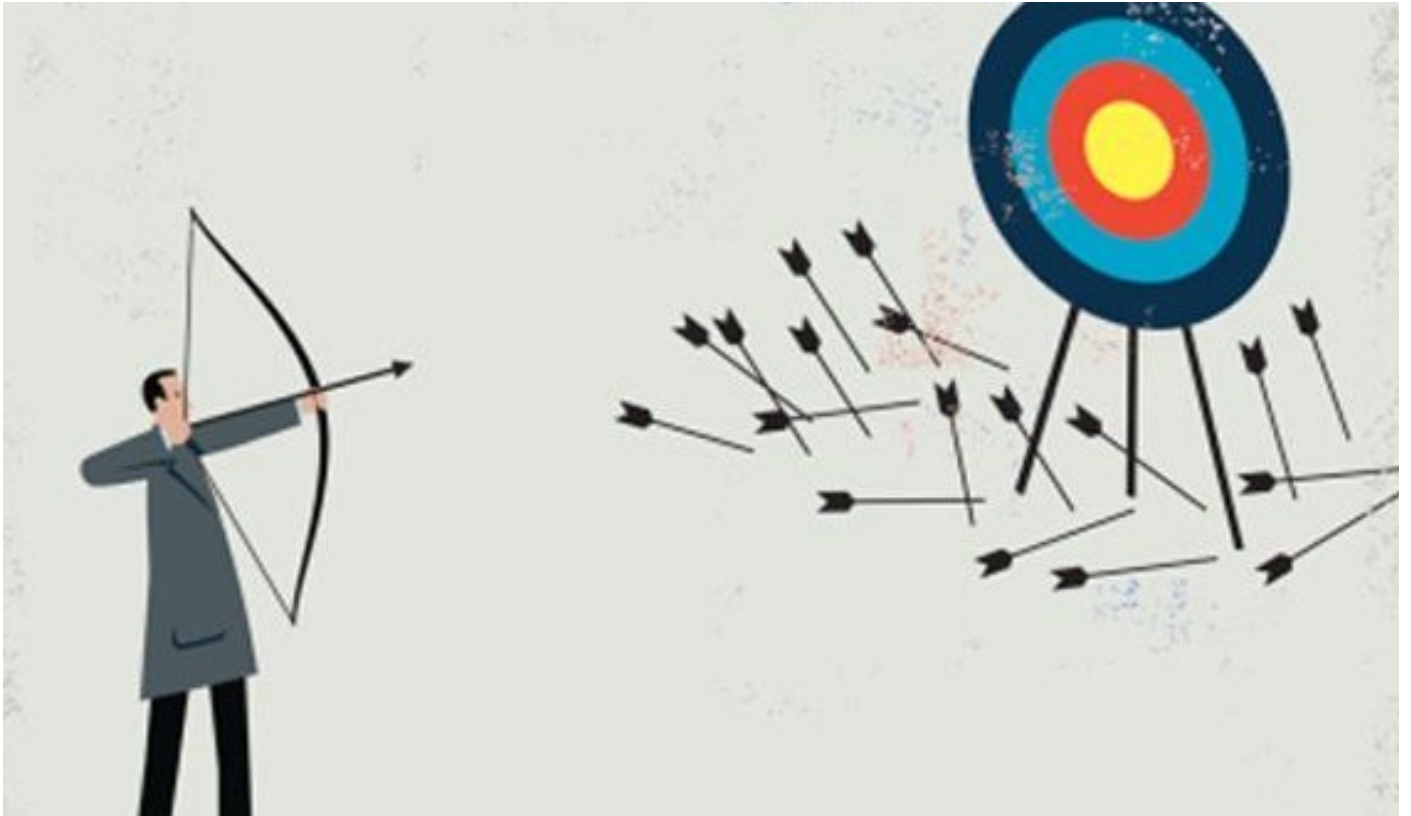
για τα δικαιώματα των γυναικών

εργοδοτικής τρομοκρατίας, των αυθαίρετων απολύσεων και της ανεργίας. Την ίδια στιγμή, η ανεξέλεγκτη ακρίβεια, η συρρίκνωση των μισθών και η πλήρης διάλυση των κοινωνικών υπηρεσιών επιβαρύνουν ακόμη περισσότερο την καθημερινότητά τους.

Η συνεχιζόμενη αποδόμηση του ΕΣΥ και η ιδιωτικοποίηση βασικών κοινωνικών αγαθών μεταφέρουν όλο και μεγαλύτερο βάρος φροντίδας στις γυναίκες, οι οποίες καλούνται να καλύψουν τα κενά που αφήνει η εγκατάλειψη των δημόσιων υπηρεσιών υγείας, πρόνοιας και κοινωνικής προστασίας. Ταυτόχρονα βρίσκονται αντιμέτωπες με τις επιπτώσεις της πολιτικής που υπονομεύει τη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση.

Οι γυναίκες είτε είναι εργαζόμενες είτε άνεργες, βιώνουν τις συνέπειες των αντεργατικών πολιτικών, της

ΕΑΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ: Άσφαιρα πυρά και αντιδημοκρατικοί αποκλεισμοί παρατάξεων από την πλειοψηφία της ΑΔΕΔΥ

Η συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΑΔΕΔΥ στις 2/3/26 επιβεβαιώνει ότι η Συνομοσπονδία, τρεις μήνες μετά το Συνέδριο, ακολουθεί την πεπατημένη, επιλέγοντας την τακτική των χαμηλών πτήσεων. Για μια ακόμα φορά δεν διαμορφώθηκε σαφές πλαίσιο διεκδικήσεων για το επόμενο χρονικό διάστημα. Επίσης, δεν καθορίστηκαν συγκεκριμένα ενδιάμεσα βήματα που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε οργανωμένο και απεργιακό αγώνα με προοπτική κλιμάκωσης, ούτε προσδιορίστηκε κάποια μορφή απεργιακής κινητοποίησης. Καθοριστικό ρόλο σε αυτές τις επιλογές έχει η ΔΑΣ-ΠΑΜΕ, η οποία, ως πρώτη δύναμη, επιλέγει την πεπατημένη με την πρότασή της για 24ωρη απεργία. Ταυτόχρονα, η ΔΑΣ επιχειρεί να περιορίσει αριστερές φωνές που αμφισβητούν την πολιτική της, όπως η ΕΑΣ. Τις ίδιες σκοπιμότητες έχουν και άλλες

δυνάμεις, αφού παρατάξεις αμφισβητούν στον τομέα τους την πολιτική τους. Η επιλογή αυτή δεν θα μπορούσε να προχωρήσει χωρίς την πλήρη κάλυψη της ΔΑΚΕ – ΣΥΝΑΝ – ΠΑΣΚΕ. Διαμορφώνεται έτσι μια πλειοψηφία τόσο στα ζητήματα της τακτικής όσο και στα θέματα λειτουργίας, που αντί να ενισχύει τη διεκδικητική κατεύθυνση, συντηρεί μια κατάσταση όπου η ΑΔΕΔΥ λειτουργεί περισσότερο ως γραφειοκρατικός μηχανισμός διαχείρισης παρά ως ζωντανό όργανο αγώνα, απομακρυσμένο από τις πραγματικές ανάγκες των εργαζομένων.

Ανυπαρξία προγράμματος δράσης

Στην Συνεδρίαση κατατέθηκαν επιμέρους προτάσεις για κινητοποιήσεις — 24ωρη απεργία στις 31/3 από ΔΑΣ που στηρίχθηκε από την ΣΥΝΑΝ και 48ωρη στις 18–19/3 από τις Παρεμβάσεις. Ωστόσο, οι προτάσεις αυτές δεν συνοδεύονταν από συγκροτημένο σχέδιο προετοιμασίας, ενημέρωσης των εργαζομένων και ενδιάμεσες δράσεις, ή συγκεκριμένη στρατηγική κλιμάκωσης. Στην πράξη, επρόκειτο για προτάσεις κινητοποιήσεων χωρίς οργανωτική και πολιτική προεργασία.

Η ΕΑΣ επανέφερε την πρόταση που είχε καταθέσει στο ΓΣ της ΑΔΕΔΥ επισημαίνοντας ότι απαιτείται σαφές πλαίσιο διεκδικήσεων που πρέπει να γίνει υπόθεση των εργαζομένων καθώς και προετοιμασία με ενημερώσεις στους χώρους δουλειάς, συλλογικές διαδικασίες βάσης, τοπικές δράσεις και ενδιάμεσες κινήσεις όπως συγκεντρώσεις συλλαλητήρια καταλήψεις δημόσιων υπηρεσιών πριν φτάσουμε στην Απεργία.

Καμία από τις προτάσεις που κατέθεσαν οι παρατάξεις δεν συγκέντρωσε την απαιτούμενη πλειοψηφία. Το μόνο που τελικά αποφασίστηκε ήταν η πραγματοποίηση περιφερειακών συσκέψεων. Ωστόσο, δεν αποσαφηνίστηκε τι ακριβώς θα συζητηθεί σε αυτές, αφού δεν έχει διαμορφωθεί ούτε συγκεκριμένο πλαίσιο διεκδικήσεων, ούτε κάποιος προγραμματισμός δράσεων, ούτε σχέδιο οργάνωσης του αγώνα. Με άλλα λόγια, αποφασίστηκαν συσκέψεις χωρίς περιεχόμενο που προφανώς θα χρησιμοποιηθούν από την πλειοψηφία για να δικαιολογηθεί η αδράνεια της και πιθανόν από κάποιους για συνδικαλιστικό τουρισμό.

Είναι χαρακτηριστικό ότι προσανατολίζονται για συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου για μετά το Πάσχα, γεγονός που δείχνει ότι όποια απόφαση για δράσεις και κινητοποιήσεις μεταφέρεται στο αόριστο μέλλον και η αδράνεια θα συνεχιστεί.

Στην συνεδρίαση επιβεβαιώθηκε και ο αποκλεισμός παρατάξεων από τις συγκεκριμένες διαδικασίες με πρωταγωνιστές τους εκπροσώπους της ΔΑΣ και ΔΑΚΕ ενώ οι δυνάμεις της ΣΥΝΑΝ και ΔΗΣΥΠ συμφώνησαν με τη σιωπή τους.

Αποφασίστηκε επίσης να γίνουν παρεμβάσεις για το ζήτημα των συνδικαλιστικών αδειών για ΑΑΔΕ και για αποκεντρωμένη διοίκηση όπου επιχειρείται να κοπούν. Προτάθηκε συνάντηση με την ένωση δικαστών και εισαγγελέων για την απόφαση του ΣτΕ για 13ο και 14ο μισθό καθώς και την διερεύνηση σε νομικό για πιθανή διεκδίκηση στο ευρωπαϊκό δικαστήριο.

Αποκλεισμός 3 παρατάξεων από ΔΑΣ – ΔΑΚΕ με την ανοχή ΣΥΝΑΝ ΠΑΣΚΕ

Η ΕΑΣ επανάφερε στη συνεδρίαση την αντιδημοκρατική τακτική του αποκλεισμού της ΕΑΣ και των άλλων παρατάξεων που δεν εκπροσωπούνται στην ΕΕ της ΑΔΕΔΥ από τις διαβουλεύσεις που γίνονται μέσω email όπου λαμβάνονται αποφάσεις για κρίσιμα ζητήματα. Επίσης τον αποκλεισμό αυτών των παρατάξεων από οποιαδήποτε δραστηριότητα της ΑΔΕΔΥ στην περιφέρεια. Τόνισε ότι οι συνεδριάσεις με βάση το καταστατικό της ΑΔΕΔΥ είναι ανοικτές και ακόμα και για τις αποφάσεις που λαμβάνονται με διαβούλευση πρέπει να είναι γνωστός ο τρόπος που λήφθηκε και από ποιες δυνάμεις.

Στην συνεδρίαση επιβεβαιώθηκε και ο αποκλεισμός παρατάξεων από τις συγκεκριμένες διαδικασίες με πρωταγωνιστές τους εκπροσώπους της ΔΑΣ και ΔΑΚΕ ενώ οι δυνάμεις της ΣΥΝΑΝ και ΔΗΣΥΠ συμφώνησαν με τη σιωπή τους. Μάλιστα έφτασαν στο σημείο να αναφέρουν ότι μέλη του ΓΣ που είναι στις παρατάξεις που συμμετέχουν στην ΕΕ μπορούν να παίρνουν μέρος στις δραστηριότητες της περιφέρειας αλλά οι εκλεγμένοι Γενικοί σύμβουλοι από τις τρεις παρατάξεις δεν έχουν αυτό το δικαίωμα. Χαρακτηριστικά η προεδρεύουσα της ΕΕ, εκπρόσωπος της ΔΑΣ, ισχυρίστηκε ότι υπάρχει σχετική απόφαση από την ΕΕ της ΑΔΕΔΥ επιχειρώντας να κλείσει το θέμα. Τόση «δημοκρατία» είναι διατεθειμένη να εκχωρήσει η πλειοψηφία της ΕΕ της ΑΔΕΔΥ και πρώτα από όλα η αριστερή ΔΑΣ. Προκλητική ήταν η στάση της ΔΑΚΕ η οποία επιχειρήσε να αμφισβητήσει το δικαίωμα της εκπρόσωπου της ΕΑΣ να συμμετέχει με ίσους όρους στην συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής.

Οι πρακτικές αυτές αντιβαίνουν στο καταστατικό της ΑΔΕΔΥ, καθώς δεν μπορεί να υπάρχουν στεγανά στις συνεδριάσεις της ΕΕ. Επισημαίνουμε ότι αποφασιστικό όργανο διοίκησης της Συνομοσπονδίας είναι το Γενικό Συμβούλιο και όχι η Εκτελεστική Επιτροπή η οποία δεν μπορεί να αυθαιρετεί. Φαίνεται όμως ότι οι πανηγυρισμοί της ΔΑΣ μετά το πρόσφατο Συνέδριο, η οποία υποσχόταν αλλαγή, ερμηνεύτηκε ως συμπόρευση με τις δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού για να φιμώσουν κάθε άλλη φωνή που διαταράσσει τη συναίνεση που έχει διαμορφωθεί.

Η ΕΑΣ θα συνεχίσει να παρεμβαίνει για σαφές διεκδικητικό πλαίσιο, οργανωμένη και προετοιμασμένη αγωνιστική κλιμάκωση και πλήρη, ισότιμη συμμετοχή όλων των παρατάξεων στη συνδικαλιστική δράση.

Η εργασία των ειδικευόμενων γιατρών αποτελεί βασικό στοιχείο κάθε δημόσιου συστήματος υγείας. Οι γιατροί αυτοί, έχοντας ολοκληρώσει τις βασικές σπουδές τους, μπαίνουν σε μια πολυετή περίοδο κλινικής εκπαίδευσης, κατά την οποία ταυτόχρονα καλύπτουν κρίσιμες ανάγκες των νοσοκομείων. Ωστόσο, σε μεγάλο μέρος της Ευρώπης – και ιδιαίτερα στην Ελλάδα – η εκπαίδευση αυτή πραγματοποιείται σε συνθήκες συστηματικής υπερεργασίας, συχνά πέρα από τα νόμιμα όρια.

Τα στοιχεία προκύπτουν από τη μελέτη REST-JD που δημοσίευσε η European Junior Doctors (EJD), μια πανευρωπαϊκή έρευνα που εξετάζει τον χρόνο εργασίας,

Συνθήκες γαλέρας με 72 ώρες εργασίας την εβδομάδα για τους ειδικευόμενους γιατρούς

την ανάπαυση και την επαγγελματική ικανοποίηση των ειδικευόμενων γιατρών. Τα ευρήματα παρουσιάζουν μια εικόνα εκτεταμένων παραβιάσεων του ευρωπαϊκού πλαισίου για τον χρόνο εργασίας.

Σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο μέγιστος χρόνος εργασίας ρυθμίζεται από την Working Time Directive (Οδηγία 2003/88/ΕΚ). Η οδηγία προβλέπει ότι ο μέσος εβδομαδιαίος χρόνος εργασίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 48 ώρες, συμπεριλαμβανομένων των υπερωριών, ότι κάθε εργαζόμενος πρέπει να έχει τουλάχιστον 11 συνεχόμενες ώρες ημερήσιας ανάπαυσης, μία ημέρα ανάπαυσης την εβδομάδα και ελάχιστη ετήσια άδεια τεσσάρων εβδομάδων.

Η μελέτη REST-JD βασίστηκε σε 6.165 απαντήσεις ειδικευόμενων από 26 ευρωπαϊκές χώρες. Ο μέσος εβδομαδιαίος χρόνος εργασίας στην Ευρώπη φτάνει τις 57 ώρες. Το 71% δηλώνει ότι ξεπερνά συστηματικά το 48ωρο, ενώ σχεδόν εννέα στους δέκα αναφέρουν ότι εργάζονται υπερωριακά. Περίπου το 69% των υπερωριών αυτών δεν αμείβεται. Ένα σημαντικό ποσοστό εργάζεται περισσότερες από 70 ώρες την εβδομάδα, ενώ ένα μικρό αλλά κρίσιμο ποσοστό ξεπερνά ακόμη και τις 80 ώρες.

Η υπέρβαση των ορίων αφορά όχι μόνο τις εβδομαδιαίες ώρες αλλά και τη δομή του ωραρίου. Πολλοί ειδικευόμενοι αναφέρουν συνεχείς εφημερίες διάρκειας 24 ωρών, χωρίς ουσιαστική δυνατότητα ξεκούρασης.

Στην Ελλάδα, η κατάσταση είναι ακόμη πιο χειρότερη. Οι ειδικευόμενοι γιατροί εργάζονται κατά μέσο όρο 72 ώρες την εβδομάδα, τη μεγαλύτερη μέση διάρκεια εργασίας μεταξύ των χωρών που συμμετείχαν. Σε σύγκριση με το θεσμοθετημένο όριο των 48 ωρών, η υπέρβαση φτάνει τις 24 ώρες εβδομαδιαίως.

Η υπερεργασία συνοδεύεται από περιορισμένη ανάπαυση και συχνά από περιορισμένη χορήγηση της ετήσιας άδειας. Η σχέση μεταξύ υπέρβασης του χρόνου εργασίας και ψυχολογικής επιβάρυνσης είναι σαφής, με αυξημένα ποσοστά επαγγελματικής εξουθένωσης και δυσαρέσκειας.

Οι επιπτώσεις δεν περιορίζονται στους γιατρούς. Η χρόνια κόπωση επηρεάζει τη συγκέντρωση και τη λήψη αποφάσεων, με πιθανές συνέπειες στην ασφάλεια των ασθενών.

Η εικόνα που προκύπτει από την έρευνα είναι ξεκάθαρη. Στην Ευρώπη το θεσμοθετημένο 48ωρο μετατρέπεται σε 57 ώρες, ενώ στην Ελλάδα σε 72. Πρόκειται για μια συστηματική παραβίαση που επηρεάζει όχι μόνο την ποιότητα της εκπαίδευσης αλλά πρωτίστως την υγεία των γιατρών και τη βιωσιμότητα του συστήματος υγείας.

Αναδημοσίευση από το ygeionomikoi.gr

ΜΗΝΑΣ ΔΡΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥΣ
ΣΥΜΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΜΑΡΤΙΟΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

7/3

Τραπεζάκια
ενημέρωσης

14/3 Προβολή

"Backpack full of cash"

1ο ΓΕΛ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ (ΛΑΝΣ)

8:00μμ

21/3 live με την ΑΝΟΙΧΤΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Πλ. Δαβάκη, Καλλιθέα 7:00μμ

28/3 Εκδήλωση - Συζήτηση

"Το δημόσιο σχολείο που

θα θέλαμε να έχουμε"

Δημαρχείο Καλλιθέας (ΑΙΔ. Δημοτικού

Συμβουλίου) 6:30μμ

ΕΛΜΕ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ, ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ
ΜΟΣΧΑΤΟΥ
ΣΕΠΕ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ, ΜΟΣΧΑΤΟΥ
ΣΕΠΕ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Κινητοποιήσεις των εργαζομένων στο ΕΛΠΙΣ για την υποστελέχωση

Στάση εργασίας πραγματοποιήσαν σήμερα 5/3 οι εργαζόμενοι στο Νοσοκομείο «Η ΕΛΠΙΣ», μετά από κάλεσμα του Σωματείου Εργαζομένων, με βασικό αίτημα την άμεση στελέχωση του νοσοκομείου με μόνιμο προσωπικό.

Οι εργαζόμενοι καταγγέλλουν ότι, παρά τα επανειλημμένα αιτήματα προς τη διοίκηση του νοσοκομείου, δεν έχει υπάρξει καμία δέσμευση για την εξασφάλιση κονδυλίων που θα επιτρέψουν την πρόσληψη προσωπικού, την ώρα που – όπως επισημαίνουν – εγκρίνονται δαπάνες πολλαπλάσιου κόστους για εργολαβικές υπηρεσίες, όπως για συνεργεία καθαριότητας και ηλεκτρολόγους.

Το Σωματείο ζητά συγκεκριμένα τη δέσμευση πιστώσεων για την πρόσληψη **20 επικουρικών νοσηλευτών (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ)** άμεσα καθώς και την άσκηση πίεσης από τη διοίκηση προς το Υπουργείο Υγείας για την προκήρυξη **25 θέσεων ΤΕ Νοσηλευτών και 25 θέσεων ΔΕ Βοηθών Νοσηλευτών μόνιμου προσωπικού.**

Στη συγκέντρωση των εργαζομένων που πραγματοποιήθηκε στην είσοδο του νοσοκομείου παρευρέθηκε και απηύθυνε χαιρετισμό η **Βιβή Πασχάλη**, μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ και εκπρόσωπος της **Ενωτικής**

Αγωνιστικής Συσπείρωσης.

Μετά την άρνηση της διοίκησης να προχωρήσει σε ενέργειες για τη στελέχωση, το Σωματείο ανακοίνωσε τη συνέχιση των κινητοποιήσεων με νέες στάσεις εργασίας την επόμενη εβδομάδα.

Το Σωματείο προχωρά σε στάσεις εργασίας

- **Τρίτη 10 Μαρτίου 2026** – Στάση εργασίας 07:00 έως 14:00
- **Τετάρτη 11 Μαρτίου 2026** – Στάση εργασίας 07:00 έως 14:00
- **Παρασκευή 13 Μαρτίου 2026** – Στάση εργασίας 07:00 έως 14:00

Σε όλες τις ημέρες των στάσεων εργασίας θα πραγματοποιούνται **συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας στην είσοδο του νοσοκομείου στις 09:00 το πρωί.**

Όπως επισημαίνει το Σωματείο, οι κινητοποιήσεις αφορούν **όλους τους εργαζόμενους του νοσοκομείου**, καθώς σημαντικές ελλείψεις καταγράφονται όχι μόνο στο νοσηλευτικό προσωπικό αλλά και στο διοικητικό, παραϊατρικό προσωπικό, καθώς και στις υπηρεσίες εστίασης και φύλαξης.

Κινητοποίηση στο Υπ. Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας

Μαζική συγκέντρωση με στάση εργασίας διαμαρτυρίας πραγματοποιήσαν έξω από το κτίριο του υπουργείου στις 4/3 οι εργαζόμενοι του Υπουργείου Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας.

Οι εργαζόμενοι αναφέρουν σοβαρά προβλήματα λειτουργίας που αντιμετωπίζουν οι υπηρεσίες, όπως έντονη υποστελέχωση, μεταφορά αρμοδιοτήτων και απουσία οργανισμού, σχεδόν τρία χρόνια μετά τη σύσταση του υπουργείου.

Σύμφωνα με τους εργαζόμενους, νέες διευθύνσεις και τμήματα δημιουργούνται χωρίς επαρκές προσωπικό, ενώ η καθημερινή λειτουργία των υπηρεσιών βασίζεται στην υπερεργασία των υπαλλήλων. Την ίδια στιγμή, τα αιτήματα για μισθολογική ενίσχυση δεν ικανοποιούνται, ενώ συνεχίζονται οι αναθέσεις σε ιδιωτικές εταιρείες.

Η πολιτική ηγεσία επέλεξε να απουσιάζει από το υπουργείο, αποφεύγοντας για ακόμη μία φορά τη συνάντηση με το Σωματείο και τη συζήτηση των αιτημάτων τους.

Στη συγκέντρωση παρευρέθηκε και μίλησε στους εργαζόμενους η Βιβή Πασχάλη, μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ και εκπρόσωπος της Ενωτικής Αγωνιστικής Συσπείρωσης, η οποία εξέφρασε τη στήριξη και την αλληλεγγύη στον αγώνα τους για προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, μισθολογική ενίσχυση, συμμετοχή στη διαμόρφωση οργανισμού και περιορισμό των αναθέσεων σε ιδιωτικές εταιρείες.